

-15 % NA VSE MOKE

v trgovinah Mlinotest
27. 1. – 7. 2. 2023

Ponudba velja od 27. 1. do 7. 2. 2023 v vseh trgovinah Mlinotest za moke 1 kg.

Srce človeško – sveta stvar

(Simon Gregorčič)

Pod tem naslovom je v Dvorani prve slovenske vlade 16. decembra 2022 potekala že tradicionalna prireditev dijakov Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina. V središču dogajanja je bila ljubezen, kar so sporočali Gregorčičevi verzi, ki so se izpisovali v ozadju. Nastopajoči pa po jo iskali v pesmi, besedi in plesu. Med povabljenimi gosti so bili tudi nekdanji delavci naše šole. Tistega dne je bila dvorana naša, kajti prireditev se je trikrat ponovila. Program so sestavljale različne pesmi in misli, dramski odlomek, ples in instrumentalisti. Nastopali so številni dijaki iz različnih razredov. Prvi del kulturnega programa je bil namenjen domovini, kajti v decembrskih prazničnih dneh je njen dan. Recitatorji so slovesno izpovedali svojo ljubezen do naše zemlje in njenih lepote. Glasbeni gost večera je bil Vili Resnik, ki je nekaj časa nastopal na odru, potem pa ga je navdušenje potegnilo med gledalce v dvorano.

Vrh prireditve so bile tople besede ravnatelja g. Andreja Rutarja, ki je vedno pripravljen spodbujati k ustvarjalnosti, delu in veselju. V svojem govoru je poudaril pomen ljubezni do sočloveka, domovine in našega sveta, za katerega moramo skrbeti, kajti to je naša prihodnost. Zelo smo bili veseli, da je našo

prireditev s svojim obiskom počastil tudi poslanec Evropskega parlamenta g. Matjaž Nemec. Ta obisk je obljubil dijakom naše šole, ko so v novembru obiskali Bruselj. In obljuba dela dolg. S pristranskimi besedami in s toplim nasmehom je zaželel vsem prisotnim mir v prihajajočih praznikih in srečo v novem letu. Pilonovci smo ponosni, da je bil g. Nemec dijak naše šole. Obljubil je, da se bo trudil napraviti vse, da bi vsi delali, se učili in ustvarjali v miru in svetli prihodnosti.

Voditeljica, dijakinja, se je obema govornikoma zahvalila za prijazne in tople besede in jima podarila planiko, ki se je simbolno povezovala z jedrom prireditve – odlomkom iz Tavčarjeve povesti Cvetje v jeseni. Dramatizacija je prikazovala življenje na Jelovem Brdu, ljudi, ki so v trudu in potu preživljali sebe in svojo družino. Poznali pa so srčno ljubezen, ki so jo znali deliti z drugimi. In dvorana je obnemela, ko se je na odru advokat Janez, sit ljubljanskega mestnega življenja, odpravil k svojim sorodnikom na Jelovo Brdo. Čeprav njegova trditev, da je kmet kralj, za tiste čase ni bila resnična, jo je s pogumnim korakom mahnil iz ljubljanske megle. Pisarniške papirje je vrغل pod mizo, vzel kovček in

odromal peš v škofjeloške hribe. Pri Presečnikovih so ga bili veseli. Gospodarjeva modra beseda je gostu povedala, da je dobrodošel. Mati Barba je poskrbela, da je zadišalo po domači hrani, ki se je kadila iz velike skledice sredi mize. Vsi so zajemali iz nje z lesenimi žlicami, kdor je bil hitrejši, ta je dobil več. Le hči Meta, kot jutranja zarja nad Blegošem, je sramežljivo spremljala dogajanje od strani. Njene pesmi, prirejene prav za ta dogodek, so kot pomladni veter božale ušesa poslušalcev. Igralci so se zelo potrudili, igro so domislili in se vloge naučili do podrobnosti. Oblečeni so bili v kostume iz Tavčarjevih časov, prav tako nas je v škofjeloško pogorje povabila scena, celo zvonovi na Gori so vabili. Res, doživeli smo trenutek preteklosti. In potem je dvorana zaplesala. Glasbeni razredi so pripravili svoje točke. Zdelo se mi je, da je pela in plesala cela dvorana.

Tradicionalna prireditev je dokazovala dobro delo in prijetno življenje na naši šoli. Celotno prireditev je bogatila instrumentalna glasba, tudi sam sem bil med kitaristi. Na prireditvi je bilo povedanih veliko toplih besed, izraženih je bilo mnogo želja. Da bi se le uresničile!

Teo Šinkovec, 4. b

Strokovni ekskurziji v Bruselj

Bruselj, november in december 2022

Bruselj je prestolnica Belgije in obenem prestolnica Evropske unije. Z dijaki tretjih letnikov Gimnazije in Predšolske vzgoje smo tja odpotovali konec novembra in v začetku decembra. Poseben čar je imel Bruselj v tem prazničnem času: zimski piš, vonj po kuhanem vinu, nabito polne ulice turistov in praznična dekoracija mesta.

Združili smo prijetno s koristnim in let preko meja strokovno utemeljili, kar pomeni, da smo se tja odpravili z namenom doseganja nekaterih učnih ciljev pri predmetih Aktivno državljanstvo in Glasbeno izražanje. Glede na povratne informacije dijakov in mentorjev

smo uspeli organizirati in izpeljati dejavnosti, ki so zajemale: odkrivanje Evropske unije in seznanjanje z njenimi ključnimi institucijami, spoznavanje dela evropskih poslancev, vrednotenje množičnosti informacij in pomen njihovega kritičnega presojanja ter

razvijanje glasbenega doživljanja. Zahvalo pa izrekamo tudi evropskima poslancema, Ireni Jovevi in Matjažu Nemcu, ki sta finančno podprla strokovni ekskurziji in nam predstavila delovanje Evropske unije in delo evropskih poslancev.

»Naša ekskurzija v Bruselj nas je postavila pred mnoge poučne izzive. Uživala sem v tiskovni konferenci Evropske komisije, saj so novinarji izpostavljali aktualne geopolitične probleme, ki se mi zdijo pomembni tudi za nas. Zanimivo mi je bilo opazovati, kako previdno se je izražal njihov predstavnik, kajti vsaka njegova beseda nosi neizmerno težo in odgovornost. V veličastnem parlamentu sem se z užitekoma zastrmela v dvorano, kjer potekajo ene izmed najpomembnejših debat o naši prihodnosti. Branje ali suhoparna razlaga o tem mi ne bi mogli prinesiti takšne izkušnje, niti znanja o Evropski Uniji, kot ga imam po tej ekskurziji. Največja zahvala gre profesorjem, ki so kljub tegobam (slabosti dijakov in profesorjev, večerno iskanje zdravnika in zdravil) izpeljali ekskurzijo brez hujših zapletov in upam, da bodo tako izpeljali še mnoge, saj se mi zdi tak način alternativnega izobraževanja zelo pomemben za širjenje splošne razgledanosti dijakov.«

Manja Praček, 3. b

Pogovor z Matejo Gomboc —

»Nulla dies sine linea«

Decembra 2022 smo na šolo povabili Matejo Gomboc, pisateljico, prevajalko, profesorico slovenščine in italijanščine ter publicistko, ki pravi, da vedno z veseljem obišče rodno Ajdovščino.

Dijaki 1. letnikov so letos v okviru nacionalnega programa Rastem s knjigo prejeli v branje njen roman Balada o drevesu, ki smo ga obravnavali tudi v razredu kot domače branje in se ob tem pripravljali na pogovor s pisateljico. Pogovor so vodili dijaki, dodatno pa smo ga obogatili še z razstavo avtoričinih del in razstavo likovnih izdelkov dijakov Minevanje/pretakanje, ki je nastala v sodelovanju s Pilonovo galerijo januarja 2019 in se navezuje na občasno razstavo samoukega slikarja Jožeta Tisnikarja, ki razgalja minevanja in nakazuje tok našemu razmišljanju o človeški minljivosti. Godalni kvartet dijakinj naše šole pa nam je zaigral prvi del Serenade

Benjamina Ipavca. Za roman Balada o drevesu je Pisateljica Mateja Gomboc leta 2022 prejela nagrado desetnica, ki jo za otroško in mladinsko književnost podeljuje Društvo slovenskih pisateljev. Pravi, da ji nagrada pomeni potrditev za delo, prav tako pa je vesela odziva bralcev. Izjemno produktivna avtorica nam je v pogovoru o svojem delu in romanu predla dragocena sporočila o pomenu prijateljstva, pogovora, glasbe in literature. Med drugim nam je zaupala tudi svoj moto, ki se ga pri raznovrstnem pisnem ustvarjanju drži in se ga zdi modro upoštevati tudi na drugih področjih delovanja – »Nulla dies sine linea« – Naj ne mine dan brez črte.

Balada o drevesu - mnenja dijakov

Balada o drevesu je knjiga o žalosti in nemoči, a tudi o ljubezni, spoštovanju in pogumu, o borbi. Konec je pozitiven in to šteje.

Da bo roman drugačen od teh, ki sem jih poznala doslej, se je kazalo že na začetku, saj pripovedovalka kar noče in noče razkriti, kaj se je zgodilo, zakaj se v njej bohoti drevo, ki ji povzroča bolečino, občutek nemoči in stiske. Prepoznala sem umetniško vrednost te knjige in prav je, da je pisateljica zanjo dobila nagrado.

Osebe v romanu so natančno izdelane, čeprav med seboj zelo raznolike. In prav to je Ada potrebovala, ko se je soočala z žalostjo in bolečino. Pomagali so ji in zapolnili tista mesta, ki jih sama ni znala ali ni zmogla. Mislim, da je to čar našega življenja.

Žalost je značilna za balado, prav tako tudi smrt. Toda v Baladi o drevesu se stran za stranjo pomikamo k svetlobi.

Zgodba se me je močno dotaknila. Včasih sem jo morala za krajši čas odložiti, ker me je preveč pretresla. Spodbujala me je k razmišljanju o sebi in o drugih.

Knjiga je zadetek v polno za mlade »koronce«, v katerih je drevo kdaj raztezalo svoje veje do bolečine. Ko je tako, se vedno zdi, da smo sami, eni in edini, kar seveda ni res. Tudi Ada je to spoznala in zato lažje premagala svojo stisko in žalost ob izgubi Majka.

Čeprav je zgodba žalostna in si ne želim biti v Adini koži, pa je zanimivo spremljati njeno doživljanje izgube in pot žalovanja. Morda bom zaradi Ade lažje razumela ljudi v podobnih situacijah in se bolje znašla, ko bom sama za kom žalovala.

Dijaki 1. letnikov